

Milovaní bratia a sestry!

Celé Skutky apoštolov nám svedčia o živote prvotnej cirkvi a o šírení Kristovho učenia a jeho milosti. Dnes sme počuli o apoštolovi Pavlovi a Barnabášovi, ako prišli do Antiochie. Najprv hovorili ku všetkým, ktorí sa tam zišli, ale potom, keď sa viacerí rozišli, upevňovali vo viere tých, ktorí tam ostali a uverili v Ježiša. Pavol a Barnabáš ich povzbudzovali, aby nezostali len v tomto prvotnom nadšení, ale aby v tejto milosti viery vytrvali. O týždeň, v deň sobotný, kedy židia slávil deň sviatočný, ako my v nedeľu, prišlo skoro celé mesto počúvať Pánovo Slovo. Ale nielen židia, ale aj pohania.

Avšak toto slovo je poslané predovšetkým židom, lebo im sa hlavne malo ohlasovať toto slovo. Ale keďže mnohí židia ho neprijali, tak tento poklad viery Pavol a Barnabáš šíрили medzi pohanmi. A dokonca vo svojej seba-láske a žiarlivosti židia poštvajú iných, ktorí mali najvyššiu moc, aby ich vyhnali z toho mesta. Robili presne to, čo robili s Ježišom.

Ako je i dnes veľmi dôležité prichádzať k ľuďom, a v slobode ducha ohlasovať radostnú zvesť o spásu, ktorú zaslúžil pre všetkých Kristus svojou potupnou smrťou a slávnym zmŕtvychvstaním. Všetci pokrstení sme povolaní a to vo svojej miere a kompetencii hovoriť o Kristovi všetkým ľuďom dobrej vôle. V prvom rade máme povzbudzovať vo viere svojich bratov vo viere, teda pokrstených, ktorí sa oddialili od Pána a v ktorých vyhasla viera a láska. Ale nemáme zanedbávať starosť o tých, ktorí sú nepokrstení a ktorí ešte neprijali dar viery. Pavol veľmi pekne vyjadril podstatu tejto evanjelizácie: „**Pre všetkých som sa stal všetkým, aby som získal aspoň niektorých.**“

Aby sme mali túto horlivosť, my sami si najprv máme uvedomiť, ku komu patríme, kto je pre nás Kristus, ako je pre nás dôležitý. Preto pred šírením viery pre iných, Ježiš sa pýtal Petra už ako Zmŕtvychvstalý: „**Šimon, syn Jánov, miluješ ma?**“ A Peter úprimne odpovedá: „**Áno Pane, ty vieš, že Ťa milujem!**“ A Ježiš mu na to povie, či viac menej ho vyzve k tomu, aby pásol jemu zverené

stádo. Teda aby sa staral hlavne o jeho ľud, ako i o tých, ktorí tiež dostali možnosť spásy, teda neveriacich.

Istý učiteľ píše, že iba ten, kto má Kristovu lásku, môže o ňom hovoriť iným. Ježiš sa pýta Petra tri krát, či ho miluje. To urobil preto, lebo ho Peter tri krát zaprel, ale hlavne preto, že bez opravdivej, vytrvalej a horúcej lásky ku Kristovi apoštol nebude autentický, nebude taký účinný. Preto neskôr apoštol Peter aj s Jánom vyznali: „**Nemôžeme nehovoriť o tom, čo sme videli a počuli.**“ Apoštoli najprv museli sami tomu nielen uveriť, ale aj milovať to, čo potom budú ohlasovať. Museli sa najprv s tým stotožniť, aby o tom mohli hovoriť.

To hovorím preto, že častokrát nehovoríme o Kristovi len preto, lebo sami nie sme naplnení jeho svetlom a hlavne láskou teda jeho dobrotou. Sami sme sa ešte do Krista opravdivo nezaľúbili. Ved' o láske môže hovoriť len ten, kto sa opravdivo zaľúbil. Kto túto lásku v sebe nosí.

Keď som v Rusku počúval spievať tamojších spevákov, často krát som cítil ako tí, ktorí spievajú napríklad o láske, aj tomu veria a navonok vidieť, ako sa s tým stotožňujú. Kdežto je trápne počúvať niekoho, ako spieva o láske, ale túto lásku v sebe nemá, resp. ju necítiť. Lebo ju asi vôbec neprežil. Skôr spieva pre kariéru, slávu. Stáva sa síce hercom, ale tá pieseň nemôže nič odovzdať, lebo jej chýba duch. Je to iba imitácia, teda napodobenina niečoho.

To isté je aj v šírení lásky ku Kristovi. Ešte raz opakujem: možno preto nehovoríme o Kristovi, alebo sa hanbíme, lebo sme ním nie dostatočne naplnení, nasýtení jeho večným životom, jeho šťavnatou pažitou, osviežujúcou vodou a jeho starostlivou láskou. Áno, lebo ani my nemôžeme nehovoriť o tom, čo sme počuli a videli, keď v nás niečo horí, niečo silne sa prežíva, niečo silne v nás pôsobí. Ale keď toho tam niet, tak niet tej motivácie, niet takého silného dôvodu, aby sme sa o Kristovi bavili. Budeme sa radi rozprávať o všetkom možnom, čo nás zaujíma s druhými ľuďmi, lebo z plnosti srdca hovoria evidentne ústa. Hovoríme prirodzene o tom, čo nás zaujíma, čo veľmi milujeme.

Preto dnes na Štvrtú nedeľu veľkonočnú slávime nedeľu dobrého Pastiera, aby sme si my, jeho ľud a ovce z jeho stáda, ako to píše dnešný žalmista, uvedomili lásku Kristovu k nám, jeho starostlivosť. Ježiš sa sám dnes predstavuje a pripomína nám: „**Ja som dobrý Pastier. Poznám svoje ovce a moje poznajú mňa.**“ To „poznám“ biblicky znamená, že nielen viem o nich, akí sú, ale s týmto poznaním sa spája hlboká láska. Totižto v jazyku semitských národov neznamená výraz poznať abstraktné poznanie, ale skutočný žitý vzťah. V tomto zmysle poznať znamená byť s ním v hlbokom osobnom vzťahu. Preto sv. Ján varuje pred falošným učením. Preto toto poznanie v biblickom zmysle si zaslúži skôr nám bližší pojem „spoločenstvo“ (1Jn 1,3), pretože ide o spoluúčasť na tom istom živote a o dokonalé spojenie v láske k pravde (Jn 17, 26).

A tak ako sme my poznali Ježišom našim dobrým pastierom, tak pravé ovce prejavujú toto poznanie samému Kristovi. To znamená majú účasť na Jeho osobnom živote a spájajú sa s ním v láske. Toto prvotné poznanie Krista vyplýva z toho, že ako hovorí Ján, „**Nie my sme milovali Boha skôr, ale Boh miloval nás, a dal svojho Syna, ako výkupnú obeť za naše hriechy.**“ Preto aby sme boli schopní vyjadriť Kristovi Lásku, aby sme potom mohli o tejto láske hovoriť a šíriť ju medzi bratmi a pohanmi, musíme si najprv túto lásku obnoviť, či znovu získať. Preto táto láska sa prebúdzá tým, že si uvedomujeme, že my sme svojim hriechom zapreli túto lásku, od nej sme sa dištancovali, ale Boh nám ponúka odpustenie, a očakáva od nás vynáhradu za svoju nevernosť a očakáva opätovnú lásku, ktorú si zaslúži pre svoju vernosť a výkupnú obeť. Pre poskytnutie večného života, ako hovorí dnes: „**Ja im dám večný život.**“ Preto sa aj nás pýta každého po mene, každého konkrétne: „**Miluješ ma?**“ Prejav mi túto lásku toľkokrát, koľkokrát si sa jej spreneveril. Vykúp sa z každého hriechu vyznaním tejto lásky. Ako povedal aj Ježiš Márii Magdaléne: „**Mnoho sa ti odpustilo, lebo si mnoho milovala.**“

Preto je dnes na mieste, aby sme si aj my obnovili lásku k Ježišovi, Dobrému Pastierovi. A prebúdzali ju Jeho slovom, jeho starostlivosťou o nás, jeho výkupnou cenou.

Preto ak budeme nabití touto láskou a vierou v neho, budeme môcť byť aj my užitočnými svedkami jeho lásky a večného života. Nie ako svedkovia Jehovovi, ktorí násilne presadzujú svoje presvedčenie, ale ako slobodní k slobodným v univerzálnosti ľudskej osobnosti, začínajúc požiadavkami prirodzenosti a potrieb života prechádzajúc k požiadavkám a právam duchovného života.

Ved' bez povzbudzujúceho slova sa neprebudí viera. Preto človek sa potrebuje povzbudiť, ako my, ale aj iní, aby sa zapálili pre to potrebné a jedine hodnotné. Je to ako keď veliteľ povzbudzuje vojakov do boja, alebo tréner do zápasu, alebo rodič dieťa pred skúškou....Svet čaká na naše

povzbudenie, na naše nadšenie, na našu lásku k tomu, čomu veríme, čo budeme ohlasovať, o čom budeme svedčiť.

To sú tie siete, ktoré potrebujeme rozhodieť do mora, aby sa zachránili aspoň niektorí.

Preto sa aj modlíme hlavne za tých ktorí úradne a profesionálne sa k tomu venujú, ako kňazi, biskupi, diakoni, ale aj za to, aby si Pán povolal do tejto kňazskej služby čím viacerých mladíkov, či mužov, aby bolo dostatok svedkov Kristovej a ohlasovateľov pravdy. Modlíme sa kňazov, aby mali zapálené srdce, teda horúcu lásku ku Kristovi, aby ho v láske dobre poznali, a mali k nemu úprimný vzťah. a modlíme sa aj za nás, aby sme sa stali kresťanmi nie podľa mena, ale aj svojim životom a svojim úplným presvedčením v láske. Amen.